

Упокојио се у Господу настојатељ Српског Подворја у Москви епископ моравички Антоније

Сектор за информисање ОСЦП-а, 11.03.2024. Дана 11. марта 2024. године после тешке и дуге болести упокојио се у Господу епископ моравички Антоније, викар Патријарха српског, представник Српске Православне Цркве при Патријарху московском и целе Русије, настојатељ Српског Подворја у Москви.

Епископ Антоније је рођен 23. јула 1970. године у граду Ваљеву (Србија).

Богословију Света Три јерарха у манастиру Крки завршио је са одличним успехом Године 1990. године. За време школовања у Богословији примио је монашки постриг у манастиру Жича 1988. год., 1989. рукоположен је у чин јерођакона, а 1991. у чин јеромонаха.

Дипломирао је на Московској духовној академији са одличним успехом 1995. год., а следеће године добио је титулу кандидата богословских наука за докторску дисертацију на тему „Садашње стање Српске Цркве – историја Српске Цркве од 1945. до 1995. године“. У чин синђела унапређен је 1996. године. Од 1996. до 2000. године био је економ и намесник манастира Студеница.

Одлуком Светог Синода Српске Православне Цркве од 2000. год. постављен је за професора Богословије Светог Петра Дабробосанског у граду Фочи (Босна и Херцеговина). Исте године постаје доцент и шеф катедре за литургику и црквено-националну историју на Музичкој академији Државног универзитета у Сарајеву.

У чин протосинђела унапређен је 2001. године.

Одлуком Архијерејског Сабора и Синода Српске Православне Цркве од 2000. год. изабран је за старешину Подворја Српске Православне Цркве у Москви и произведен у чин архимандрита.

Године 2002. именован је за званичног представника Српске Православне Цркве при Патријарху московском и целе Русије и старешину Патријаршијског Подворја храма Светих апостола Петра и Павла на Јаузи (Подворје Српске Православне Цркве у Москви), где је остао до своје преране смрти.

Одлуком Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве 2006. године изабран је за викарног епископа Патријарха српског са титулом епископа моравичког. Хиротонија је обављена 23. јула 2006. године у београдском Саборном храму Светог Архангела Михаила.

Од 2003. до 2018. године био је професор литургије и канонског права, шеф катедре за литургику Руског православног универзитета „Свети Јован Богослов“, где је одбранио магистарски рад на тему „Литургијске традиције у Српској Православној Цркви“. Од 2018. до 2022. године обављао је дужност декана Филозофско-богословског факултета Руског православног универзитета „Свети Јован Богослов“.

На Православном богословском факултету Универзитета у Прешову (Словачка) 2019. године одбранио је докторску дисертацију под називом „Односи Српске и Руске Православне Цркве у периоду између 1944. и 1950. године на основу материјала из архива Русије и Руске Православне Цркве“.

Покојни архипастир је био аутор низа црквеноисторијских студија, као и водича по православним светињама, зборника беседа, превода на српски језик дела аутора руског говорног подручја, научних публикација у српској периодици. Владика Антоније је 2023. године награђен највишом наградом XIV Међународног словенског књижевног форума „Златни витез“ у категорији „Историја словенских народа“ за монографију „Односи Српске и Руске Православне Цркве од 1945. до 1950. на основу докумената из руских архива“.

Црквено и дипломатско залагање покојника обележиле су бројне црквене, државне и јавне наградама. Међу њима су:

- Орден Светог и благоверног кнеза Ростислава Православне Цркве Чешких земаља и Словачке (III степена), 2004;
- Орден Преподобног Сергија Радоњешког Руске Православне Цркве (III степена), 2005;
- Орден Светог и благоверног кнеза Александра Невског (II степена) за изузетне заслуге на пољу јачања братских и духовних веза између народа Русије, Србије и Црне Горе, 2006;
- Орден Кантакузине Катарине Бранковић (I реда) – награда Митрополије загребачко-љубљанске Српске Православне Цркве, 2007;
- Златни орден на ленти За унапређење уметности од Руске Академије Уметности Руске Федерације, 2013;
- Орден Светог равноапостолног кнеза Владимира (II степена) од Руске Православне Цркве, 2013;
- Орден Кирила и Методија Православне Цркве Чешких земаља и Словачке (I степена), 2016;
- Орден Светог мученика Епископа Горазда Православне Цркве Чешких земаља (II степена), 2017;

- Орден Светог и благоверног кнеза моравског Ростислава Православне Цркве Чешких земаља и Словачке (II степена), 2018;
- Јубиларни орден Светог Рафаила Бруклинског (I степена), поводом 100-годишњице од упокојења – награда Руске Заграничне Цркве, 2019;
- Орден светитеља Алексија, митрополита московског (III степена) – награда Руске Православне Цркве, 2004;
- Орден преподобног Германа Аљаског – награда Православне Цркве у Америци, 2020;
- Орден Светог и благоверног кнеза Владимира I степена – награда Украјинске Православне Цркве, 2020.
- Орден Пријатељства – државна награда Руске Федерације, 2020;
- Медаља Светог Марка Ефеског I степена – награда Одељења за спољне црквене послове Московске Патријаршије, 2020.

Вјечнаја памјат новопрестављеном архипастору, нека га Господ упокоји у места светла Својих!

Извор: <https://mospat.ru/sr/news/91500/>